Woensdag 6 Februari 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4729

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.
Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Engeland en Rusland overwegen schikking in Helleens dispuut

Russen nog in Mantsjoerije ondanks verstrijking termijn.

Cardinaal De Jong niet naar Consistorie

WANNEER VERLATEN DE RUSSEN MANTSJOERIJE?

De Chinese Minister van Voorlichting C. Wu deelde aan de verslaggevers mede, dat China overleg pleegt met Rusland over de terugtrekking der Russische troepen uit Mantsjoerije.

Wu haalde twee punten aan: 1) dat geen formeel Russisch verzoek ontvangen is om uitstel van de limiet, welke vastgesteld was op 1 Februari voor de terugtrekking der troepen; 2) dat China geen verzoek gedaan heeft om de terugtrekking uit te stellen tot na 1 Februari.

Hij zeide, dat vervoermoeilijkheden een mogelijke factor zouden kunnen vormen, welke de Russische terugtrekking vertragen. Hij wilde evenwel geen andere mogelijke factoren opnoemen. Evenmin wilde hij zeggen of de Chinese belangen gediend worden, indien de Russen in Mantsjoerije blijven na de vastgestelde datum. De Russen kwamen aanvankelijk overeen om zich voor 3 December 1945 uit Mantsjoerije terug te trekken. De periode werd verlengd tot 3 Januari en vervolgens tot 1 Februari, maar nog zijn zij niet weg. Wu zeide, dat de opheffing van de censuur in de gebieden van China, welke wederom onder toezicht van de regering gebracht zijn, slechts een quaestie van enkele dagen is (Tsjoengking, (AP) 6.2).

EEN OVEREENKOMST IN KOREA.

Een gezamenlijk communiqué van de Russische en Noordamerikaanse militaire gezagsdragers in Korea zeide, dat men tot overeenstemming kwam een commissie van tien leden te vormen, welke Korea moet helpen een voorlopige regering te vormen. Geen gedetailleerde plannen werden bekend gemaakt om het land politieke vrijheid te geven. De commissie, welke uit vijf Russen en vijf Noordamerikanen zal bestaan, moet de beslissing van de Moskou-conferentie uitvoeren om een Geallieerd voogdijschap van vijf jaren in Korea te vestigen. De commissie zal verschillende delen van Korea bezoeken. Of evenwel de scheiding tussen de twee zones zal worden opgeheven, werd niet gezegd in het communiqué. Er zal evenwel nog een communiqué worden uitgegeven om meer gedetailleerde inlichtingen te verstrekken over de resultaten van de conferentie (Seoul, (AP) 6.2).

TSJANG KAI SJEK ZAL UITTREDEN.

President Tsjang Kai Sjek van China gaf op een persconferentie te kennen, dat zijn taak volbracht is en hij zich uit het publieke leven zal terugtrekken. Toen men hem vroeg of hij candidaat zal zijn bij de verkiezingen die gehouden zullen worden om tot een democratische regeringsvorm te komen, zeide Tsjang, dat hij daar nog niet aan gedacht had (Tsjoengking, (AP) 5.2).

HOMMA GEEFT TOE.

Generaal Masaharoe Homma gaf bij een kruisverhoor toe, dat hij opdracht gaf tot de Mars des Doods van Bataan in 1942. Tijdens deze mars waaraan 70.000 Noordamerikaanse krijgsgevangenen deel namen, overleden 17.000 Noordamerikanen en Filipino's.

Homma bekende dit in antwoord op een reeks vragen van Kolonel Frank Meek tijdens zijn berechting in Manilla. Homma zeide, dat hij moreel verantwoordelijk was voor alles dat onder zijn commando gebeurde (Manilla, (AP) 6.2).

BONCOUR WIL EEN LATIJNS BLOK IN EUROPA.

Joseph Paul Boncour, lid van de Franse afvaardiging in de Algemene Vergadering der Verenigde Landen drong aan op de vorming van een „Latijns blok", bestaande uit Frankrijk en Italië en ook Spanje zodra er een verandering in het regime komt. Hij wenste dit Latijns blok als een schakel tussen de Angelsaksische en Slavische blokken. Ook pleitte hij voor een spoedig vredesverdrag met Italië zodat de vorming van het blok mogelijk zou worden. In een vraaggesprek zeide Boncour zijn persoonlijke mening te verkondigen en niet die van zijn regering of zijn afvaardiging.

BONCOUR
Een blok als schakel.

Het Latijnse blok — zeide hij — zou niet moeten trachten de grotere blokken tegen elkaar uit te spelen, doch hen te verbinden. Boncour zeide „niet optimistisch noch pessimistisch" te zijn over de kansen op succes der Verenigde Landen. Hij vond evenwel dat de Organisatie iets te snel op de proef is gesteld door de voorlegging der Iranese, Helleense en Indonesische disputen aan de Veiligheidsraad (Londen, (AP) 5.2).

SOVJET-REPRESAILLE.

De Sovjet-afvaardiging vroeg aan het Comité der Verenigde Landen dat zocht naar een plaats waar het hoofdkwartier der Organisatie zou komen om de staat Massachusetts uit te sluiten wegens een redevoering welke Rechter John Swift van het Gerechtshof van Massachusetts op 20 Januari in Boston hield waaruit vijandigheid ten aanzien der Verenigde Landen zou blijken. Dit werd onthuld in een niet-officiële versie van het rapport van het comité waarin het gebied van Greenwich en Stamford aan de grens van de staten New York en Connecticut werd aanbevolen. G. F. Saksin, het Russische lid van het comité zeide dat de redevoering toonde dat Massachusetts niet de nodige politieke atmosfeer heeft voor de vlotte functionnering van de Organisatie der Verenigde Landen. De redevoering werd gehouden in tegenwoordigheid van 1500 personen waaronder Gouverneur Maurice Tobin Senator David Walsh en Burgemeester Curley van Boston (Londen (AP) 5.2).

In zijn redevoering voor de Ridders van Columbus zeide Rechter John Swift:

„Het goddeloze Rusland heeft het Atlantisch Handvest in snippers gescheurd en millioenen onzer mede-Katholieken in slavernij geworpen.

Door de ene schaamteloze bevrediging na de andere hebben wij nagelaten onze Amerikaanse idealen na te leven. Toch wordt ons thans gevraagd het zogenaamde „realisme" van de feiten van internationale diefstallen en de onderwerping van hele volken te erkennen... De sinistere machten die thans de wereld overheersen verzamelen zich koortsachtig achter het valse front van „antifascisme" om een communistische regering op te leggen aan het Katholieke Spanje en het Katholieke Argentinië en aldaar minderheidsrevoluties te verwekken" (Boston, (AP) 5.2).

GEEN OPLOSSING.

De staatslieden van de wereld zien vol hoop naar Moskou en Londen of een van beide zal wijken in het dispuut over Hellas, zodat de eerste crisis der Verenigde Landen kan worden opgelost. Officiële kringen zeiden, dat de twist niet werd opgelost bij een geheime bijeenkomst van de grote vijf mogendheden gisteravond en dat zowel de Britten als de Russen besloten om een ontwerp-compromis aan het hoogste gezag in hun landen voor te leggen.

Groot Brittannië's cabinet vergaderde heden om het voorstel goed of af te keuren en Visjinsky telegrafeerde naar Moskou om instructies. Men verwacht antwoord voordat de Veiligheidsraad hedenavond om 21 uur G.M.T. weer vergadert.

Volgens bevoegde kringen zou men tot een plan zijn gekomen tijdens de bijeenkomst van gisteravond tussen de grote vijf om het vraagstuk op te lossen. Dit plan kan slechts worden doorgevoerd mits: 1) De Raad geen formele resolutie aanneemt, en 2) Voorzitter Makin een verklaring aflegt dat hij nota genomen heeft van de argumenten die door Groot Brittannië, Rusland en Hellas werden aangevoerd. Onder zulk een plan zouden beide mogendheden een weinig grond afstaan, doch de eenheid tussen de grote drie die tijdens de oorlog ontstond zou worden bewaard en de nieuwe vredesorganisatie zou kunnen voortbestaan. Men is het er over eens, dat het succes der Verenigde Landen afhankelijk is van de eenheid onder de voornaamste mogendheden (Londen, (AP) 6.2).

DEBAT OVER HET VLUCHTELINGEN-PROBLEEM.

Namens de Verenigde Staten stelde Mevrouw Roosevelt voor, dat het program van de Organisatie der Verenigde Landen zou worden verwezen naar de Economische en Sociale Raad met de aanbeveling dat „geen ontheemden gedwongen zullen worden naar hun land van oorsprong terug te keren indien zij zich daartegen verzetten". Deze bepaling stiet evenwel op Russische tegenstand en Mevrouw Roosevelt stemde in op de vergadering van het Comité voor Sociale, Humanitaire en Culturele Zaken met het voorstel van den Voorzitter, dat het subcomité later een compromis zou trachten te bereiken. De Russische afgevaardigde Amuzasp Arutinian wilde dat de Algemene Vergadering het vraagstuk der refugié's zou verwijzen naar de Economische en Sociale Raad zonder enige aanbeveling over de methoden die men moet volgen om het op te lossen.

Achter dit vraagstuk schuilt het probleem van Palestina en het lot van de niet-communisten die niet naar hun landen welke thans onder Sovjet-invloed staan wensen terug te keren, alsook het lot der Spaanse republikeinse refugié's. Het Slavische blok was onverbiddelijk in zijn eis dat thans practisch geen „democratische" refugié's zijn overgebleven in de wereld met uitzondering der Spaanse republikeinen.

Op een gegeven ogenblik sprong Arutinian op en sloeg op de tafel met een lat terwijl hij op vinnige wijze den Voorzitter van het comité Peter Fraser van Nieuw Zeeland ervan beschuldigde „op onbehoorlijke wijze druk te oefenen voor de intrekking van het Russische voorstel". Fraser vroeg en verkreeg prompt een motie van vertrouwen der overige comité-leden.

De Peruaanse afgevaardigde Alberto Arca Parro zeide, dat bij de oplossing van het vraagstuk vier voorname feiten moeten worden erkend: dat de wettelijke status der Spaanse republikeinen behoort te worden opgehelderd, dat het probleem der refugié's dringend is, zowel van politiek als humanitair standpunt bezien, dat het probleem verband houdt met de bevolkingsdichtheid in de wereld en dat de Organisatie der Verenigde Landen betere economische en sociale toestanden moet vestigen over de gehele wereld teneinde een betere verspreiding der bevolkingen mogelijk te maken.

Arca Parro zeide, dat de Spaanse refugié's speciaal genoemd moeten worden in elke resolutie over het vraagstuk der refugié's. Hij herinnerde eraan, dat het Handvest van San Francisco in deze categorie slechts de personen onderbracht die uit hun land gevlucht waren als gevolg van de oorlog. Terwijl andere refugié's vrij zijn om terug te keren naar hun land van herkomst indien zij zulks wensen kunnen de Spaanse republikeinen dat niet zolang het huidige regime aan de macht is. Arca Parro verklaarde, dat een orgaan voor Overplanting in de Organisatie der Verenigde Landen moet worden geschapen teneinde de inwijking van Europeanen in Latijns Amerikaanse landen te bevorderen.

Toen tijdens de discussie de Brit Hector McNail zeide, dat men niet de bedoeling heeft refugié's te helpen die de bijstand niet verdienen, onderbrak Arutinian hem met „U moet dat opschrijven". McNail antwoordde, „Het is reeds opgeschreven in het Noordamerikaanse voorstel". Hij haalde een paragraaf aan waarin verklaard werd, dat geen maatregel welke door de Organisatie der Verenigde Landen genomen wordt van zulk karakter mag zijn dat daardoor de uitlevering en afstraffing van oorlogsmisdadigers, quislings en verraders overeenkomstig de internationale regelingen en overeenkomsten wordt gehinderd.

Zeggende, dat „onze landen zullen geen nesten van propaganda mogen koesteren" tegen een ander lid der Verenigde Landen, steunde Fraser van Nieuw Zeeland niettemin het recht der Spaanse republikeinen om campagne te voeren tegen Franco. Hij noemde de republikeinen „Onze vrienden van Spanje" (Londen, (AP) 5.2).

ROEMEENSE REGERING ERKEND?

Een bekendmaking van Premier Peter Groza welke door de radio werd voorgelezen zeide, dat schriftelijk bericht ontvangen is van Groot Brittannië en de Verenigde Staten dat zij bereid zijn de Roemeense regering te erkennen (Boekarest, (AP) 5.2).

DE ZETEL DER VERENIGDE LANDEN.

Het tijdelijk comité der Verenigde Landen, dat uit dertien leden bestaat, keurde de aanbeveling goed om de vaste zetel van de Organisatie te vestigen in het gebied van Stamford Greenwich aan de grens tussen Connecticut en New York. Australië protesteerde en drong erop aan de zetel te San Francisco te vestigen.

De Australische afgevaardigde Kolonel W. R. Hodgson zeide na de besloten bijeenkomst, dat hij Woensdag zou vragen voor de verwerping van de aanbeveling wanneer zij aan het volledige comité voor het zoeken van een plaats zou worden aangeboden. Hodgson zeide te zullen strijden voor San Francisco.

Zijn protest is gebaseerd op de bewering, dat de voorbereidingscommissie haar gezag te buiten ging toen het het veld bepaalde tot de Noordoostelijke Verenigde Staten. Andere leden van het comité zeiden echter dat het volgens hun mening te laat is het geschil over Oost of West waarin de voorbereidingscommissie een beslissing nam ten gunste van Oost te heropenen. China, Uruguay en Cuba, die lid zijn van het tijdelijk comité schaarden zich aan de zijde der Europese landen bij de goedkeuring van de aanbeveling voor Stamford-Greenwich (Londen, (AP) 5.2).

CHURCHILL DOOR TRUMAN UITGENODIGD.

Doordat Truman Churchill heeft uitgenodigd voor een tocht om daarbij uit te rusten, heeft de oud-Premier afgezien van zijn plannen om Trinidad te bezoeken. Volgens het Britse Gezantschap in Havana zal Churchill vermoedelijk ook niet de uitnodiging van de Mexicaanse regering aanvaarden om dat land te bezoeken. Het is bekend, dat Churchill zo veel mogelijk wil rusten en schilderen. Churchill zal Zaterdagmorgen naar Miami vertrekken (Havana, (AP) 6.2).

het nieuws van vandaag

Het ziet er naar uit, dat, hoewel de meerderheid van de Veiligheidsraad achter Engeland staat in het dispuut met Rusland over Hellas, de Russen niettemin een overwinning zullen behalen. Uit Londen wordt namelijk gemeld, dat de grote vijf mogendheden gisteravond een geheime vergadering belegden waarbij een compromis werd voorgesteld dat aan de Britse en Russische regeringen ter goedkeuring is voorgelegd. Indien het wordt aangenomen zal men er wel voor zorgen, dat de Veiligheidsraad zich niet zal uitspreken over het dispuut en gewoon het volgende punt op de agenda zal behandelen. Het is duidelijk dat een vergelijk slechts ten voordele van Rusland kan zijn, aangezien het in deze quaestie geheel aan de verliezende kant stond. Rusland heeft trouwens steeds op het standpunt gestaan, dat de Organisatie der Verenigde Landen gebaseerd moet zijn op de eenheid der grote drie en door zulk een schikking zou toch zeker blijken dat de andere mogendheden die op de koop toe geen veto-recht hebben, inderdaad niets in de melk te brokkelen hebben.

In Tsjoengking maakte de Chinese Minister van Voorlichting intussen bekend, dat de Russen zich nog niet uit Mantsjoerije teruggetrokken hebben hoewel de termijn daarvoor op 1 Februari verstreken is.

Reeds tweemaal was de datum uitgesteld en toch zitten de Russen er nog.

Formeel deden zij geen enkel verzoek of zij nog wat konden blijven en ook China vroeg het hun niet. In feite had Mevrouw Tsjang Kai Sjek onlangs bij een bezoek aan Mantsjoerije door schemeren, dat China de Russen gaarne zag vertrekken. Er schijnt dus geen ander motief te zijn voor dit optreden der Sovjets dan dat zij voor het een of ander druk willen oefenen op China Dat een overeenkomst geschonden wordt geeft niets.

Men zegt, dat zij zekere economische concessies van China verlangen, doch bizonderheden daarvan zijn niet bekend.

In Korea is de conferentie tussen de Noordamerikaanse en Russische militairen beëindigd over de maatregelen die men moet nemen om de beslissing van de Moskou conferentie voor een vijfjarig voogdijschap voor Korea uit te voeren.

Men nam zijn toevlucht tot de vorming van een Russisch-Noordamerikaanse commissie die het geval zal bestuderen. Het helpt wat!

Van Mook tot Indië.

De text van de radio-rede, die Dr. H. J. van Mook op 29 Januari hield bij zijn terugkomst uit Nederland, luidt als volgt:

„Bij mijn terugkeer uit Nederland wens ik enkele woorden te zeggen tot u allen, Nederlanders, Indonesiërs, Indo-Chinezen en andere bewoners van dit land.

Politieke geschilpunten werpen hun schaduw op dit land, waar in feite iedereen hunkert naar een oplossing en een begin van de herophouw, maar waar zo vele mensen die van goede wil zijn, niet tot elkaar kunnen komen. De terreur belet nog steeds vrije besprekingen. De gevolgen van de afzondering en van de Japanse bezetting zijn nog niet overkomen. Aan de ene kant is er een ongegronde vrees voor een hernieuwde koloniale verbintenis; aan de andere kant is er een sterke reactie op de voortdurende bedreiging en het nog steeds voortdurend lijden van zovele duizenden van alle nationaliteiten in het binnenland. Maar op de bodem van een ieders hart, zowel op Java als op Sumatra ligt de alles overheersende wens tot samenwerking. Waar deze samenwerking reeds tot stand is gekomen op de buitenbezittingen, zijn reeds goede vorderingen gemaakt in de richting van een juiste verbintenis, welke een garantie is voor vrijheid, nu en in de toekomst.

Terwijl ik in Nederland was, heb ik gelegenheid gehad om veel te zien en met vele mensen te spreken. Ik vond daar een algemene wens om het verschrikkelijk gehavende land aan de oevers van de Noordzee weer op te bouwen en een vastberaden geestdrift voor de hernieuwing van het normale leven en de culturele waarden. Ook vond ik een algemene wens om de oorlogsslachtoffers van dit land zoveel mogelijk te helpen en hun gastvrijheid in Nederland te verlenen.

Het moet voor iederen objectieven waarnemer wel duidelijk zijn, dat het onverdiende lijden van zovele van onze landgenoten het volk van Nederland diep geschokt heeft, en des te dieper naarmate zij uit kracht van overtuiging de noodzakelijkheid van samenwerking op basis van gelijkheid tussen de beide delen van het koninkrijk, inzien.

Hetzelfde volk dat hevig de terugslag gevoeld heeft bij het horen van wat aan hun dierbaren is misdreven en dat uiterlijk slechts schijnbaar denkt aan het herstel van wetten en orde in termen van bestraffing, is in werkelijkheid overtuigd van de noodzakelijkheid van een nieuwe verbintenis en de verbanning van de koloniale gedachte. Het is de tragedie van dit ogenblik dat de innerlijke bedoelingen van het volk overschaduwd worden door de reacties op de verwarring, welke op de vorming op de voet gevolgd heeft en door het persoonlijk verdriet dat velen ondervonden hebben. Boven dit alles echter vond ik in Nederland een duidelijk en zuiver begrijpen van de wijze waarop Nederland en Indonesië de eeuwenoude verbintenis kunnen en moeten voortzetten in de geest van deze tijd en tot beider voordeel.

Zij die zich weten te verheffen boven hun persoonlijke gevoelens, zijn er in de eerste plaats van overtuigd dat door middel van besprekingen en gemeenschappelijk overleg een toestand geschapen dient te worden, welke het herstel van het Koninkrijk mogelijk maakt.

Hij die echter deze vruchtbare opbouwende gedachte vereenzelvigt met een wens tot herstel van de oude orde of de wederinvoering van koloniale belangen, begrijpt noch Nederland noch Indonesië. Nederland als geheel heeft volkomen de koloniale atmosfeer afgeschaft en is geestelijk rijp om een volledig deelgenootschap voor te bereiden en tot werkelijkheid te brengen, zoals dit werd voorgehouden door Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, nu reeds meer dan drie jaren geleden.

Te zelfder tijd vraagt het echter dat deze idee aan beide zijden ontvangen wordt zonder slinksheden en volkomen eerlijk zodat tenslotte een eind gemaakt kan worden aan de terreur en bloedvergieting waardoor deze streken steeds verder de helling afglijden welke leidt tot wreedheid en verarming en waaruit het wel eens onmogelijk zal blijken zich te kunnen verheffen.

Binnenkort zal ik in staat zijn een duidelijk overzicht te geven van de wijze waarop de Nederlandse regering zich de heropbouw voorstelt en het lijdt geen twijfel dat een heropbouw op deze wijze zal lijden tot een vrijwillige samenwerking tussen twee volken, welke beide in staat zijn elkaar te helpen in deze moeilijke wereld en in de gelegenheid zijn om samen een Europees-Aziatische gemeenschap op te bouwen, welke in de verdeelde toestand waarin de wereld zich bevindt, ook voor anderen een steunpunt zou kunnen vormen. Er zal veel moed toe nodig zijn, veel kracht en veel inzicht om deze idee de overwinning te doen behalen over de emoties van het ogenblik, waarbij de verwezenlijking verzekerd zou zijn van de vrijheid welke het uiteindelijk doelwit is van zowel de Nederlandse als de Indonesische volken. Dit doende zal het noodzakelijk zijn een vorm te vinden welke recht zal doen wedervaren aan het gevoel van menselijke waardigheid, welke thans aan beide zijden in gevaar is of dit schijnbaar is.

Op het ogenblik wordt nog veel nodeloos geleden, nog te veel mensen die de onderdrukking van den vijand met weergaloze moed weerstonden, staan thans nog dagelijks bloot aan vrees voor hun leven en aan beroving van die elementaire vrijheden waartoe ieder menselijk wezen gerechtigd is.

Toch baant zich langzaam maar zeker de overtuiging een weg dat een oplossing niet alleen gevonden kan worden in strijd en zowel met het oog op onszelf als op de wereld, zijn wij genoodzaakt een goede oplossing te aanvaarden welke voor onze twee volken een rijke en waardige toekomst verzekert.

Met de diepste eerbied voor diegenen die onder de moeilijkste omstandigheden het hoofd koel wisten te houden en het hart vol vertrouwen, druk ik de welgemeende hoop uit dat in de naaste toekomst redelijkheid zal zegevieren en dat een einde gemaakt zal worden aan deze strijd die een zinloos als vernielend is. Dat onze geallieerden ons hierbij terzijde staan en eveneens de weg gekozen hebben van opbouwende vernieuwing hiever dan die van brute kracht, is een verdere verzekering van de juistheid van de voorgeschreven politiek welke in volledige overeenstemming met de regering voor haar vertegenwoordiger in deze streken werd uitgestippeld.

In de besprekingen die plaats zullen hebben zal een belangrijke plaats worden ingeruimd voor die groepen die tot nu weinig of geen gelegenheid gehad hebben om haar mening naar voren te brengen op dezelfde wijze als dit het geval zal zijn voor millioenen die reeds openlijk de weg van samenwerking hebben gekozen. Hierbij zal met diep menselijk begrip toegevendheid betracht worden tegenover alles wat gebeurd is onder de invloed van opgezweepte hartstochten en diep geworteld misverstand.

Het is waar dat bij een gezamenlijke actie vrije en ordelijke betrekkingen hersteld en gehandhaafd moeten worden en dat gerechtigheid gebracht moet worden teneinde de misdaad te beteugelen, maar elke wraak of wrok gedachte moet aan deze politiek vreemd zijn, welke slechts gericht moet zijn op een gemeenschappelijk herstel. Uit naam van de regering doe ik een beroep op U allen om in de komende tijden in deze opbouwende geest te denken en te handelen om op deze wijze een einde te maken aan de voortschrijdende vernieling en verwording welke zowel de toekomst van Indonesië als het gehele koninkrijk bedreigt. (Aneta)

Missie Nieuws

ER KOMEN NIEUWE PATERS.

Op 13 Februari zullen drie Paters Dominicanen met de 'Boskoop' uit Amsterdam vertrekken om te gaan arbeiden in Curaçao.

De namen der drie Paters zijn: Basilus Standenmeyer, Egbertus de Groot en Martinus Martin. Naar wij vernemen zullen zij spoedig gevolgd worden door nog vier andere Paters.

PATER VAN BREDA BEDIEND.

Hier werd uit Nederland bericht ontvangen, dat Pater Bernardus D. van Breda O.P. voorzien is van de laatste H.H. Sacramenten der Stervenden. Pater van Breda was jarenlang Provinciaal der Dominicanen in Nederland en bezocht als zodanig ook Curaçao.

Sport

KOMT BLAUW WIT OOK?

Er gaan geruchten volgens welke de Nederlandse vereniging Blauw Wit ook naar Curaçao wil komen om deel te nemen aan de interlandenwedstrijden welke bij het 25-jarig bestaan van de C.V.B. gehouden zullen worden.

Blauw Wit zou zelf de reiskosten willen betalen, aldus wordt gezegd. Een en ander werd medegedeeld door iemand die pas een bezoek bracht aan Nederland. Officieel is echter geen bericht ontvangen en heeft de C.V.B. nog niet besloten of men Blauw Wit zal uitnodigen.

Uit de Nederlandse bladen lezen wij intussen dat Feyenoord in District II van de eerste naar de tweede plaats verhuisde doordat het op de laatste minuut een wedstrijd tegen Sparta verloor met 3 — 4. Sparta staat op de zesde plaats in dit district. Thans is DHC op de eerste plaats. Blauw Wit staat op de vierde plaats.

Curaçao

DE „MAASKERK" VERTREKT LATER.

Aangezien de „Maaskerk" eerst op 10 Januari zal vertrekken naar Nederland kan men zijn postpakketten tot de 7e om 15 uur afleveren. De postsluiting voor brieven is bepaald om 9 Januari om 15 uur.

JONGETJE AANGEREDEN.

Gistermiddag omstreeks 15.20 uur, na het uitgaan der scholen, werd op de Rodeweg ter hoogte van de zaak der Curaçao Trading Company het zesjarig jongetje Hubert Veenis door een auto overreden. Hubert, die op Marchena woont, was in gezelschap van zijn oudere zuster.

De politie en Dr. Arie van der Sar waren spoedig ter plaatse. Het jonske werd gewond naar het St. Elisabeth Gasthuis gevoerd.

AANKNOPEN VAN BANDEN.

Dinsdag 12 Februari zal de Voorzitster van de Nederlandse Padvinders Gilde, mevrouw Van den Bosch de Jongh te Willemstad aankomen. Zij zal de banden tussen de padvinders hier en de Nederlandse padvindersbeweging weer aanknopen en van de gelegenheid gebruik maken om de padvinders organisaties van Curaçao te danken voor de hulp die zij aan de Nederlandse padvinders hebben verleend.

TERUGGEHAALDE BEGROTING.

Het bleek ons, dat iemand een zinsnede in ons hoofdartikel van gisteren niet begrepen had. Naar aanleiding van het algemeen bekende feit van het terughalen der begroting schreven wij, dat „de Gouverneur thans pogingen doet de om persoonlijke redenen afgestemde begroting terug te halen naar Curaçao". Zoals iedereen weet doet de Gouverneur dit op verzoek der Staten (Eman) en de aandachtige lezer zal in ons artikel juist hebben opgemerkt hoe wij de minder fraaie houding der Staten, die tot dit verzoek moesten komen, beschreven.

Wellicht zijn er meer, die dit misverstaan hebben, zodat ons deze toelichting niet overbodig voorkwam.

BELANGSTELLING VOOR DE WEST.

„Het Indisch Nieuws" van 29 December 1945 is voor een groot deel aan Curaçao en Suriname gewijd. Dit weekblad, dat uitsluitend aan de overzeese gebiedsdelen is gewijd, publiceert allereerst een stuk over Suriname met enkele foto's, voorts een stuk van Dr. W. W. de Regt over Bonaire, overgenomen uit het Bevrijdingsnummer van Neerlandia, waaruit ook enkele andere stukken betreffende Aruba, van F. J. Q. Kwartsz, en de Bovenwindse Eilanden, van Johan Hartog, zijn overgenomen. Verder bevat het een uitvoerig relaas over het bezoek des Prinsen in 1942 en van Prinses Juliana in 1944.

Jammer is dat de foto's die het blad afdrukt erg oud zijn. Men herkent de plekken ternauwernood en de auto's die op de foto's staan lijken wel voorhistorisch. Er staan trouwens meer vreemde dingen in. Over de Tweede Kamer spreekt het blad als „ons Lagerhuis", de Curaçaose begroting wordt opgegeven als 42 millioen enz.

„De Maasbode" van 28 December 1945 publiceert een foto van het bezoek van Prinses Juliana aan het San Pedro-hospitaal op Aruba („Kleine Antillen" staat er duidelijkheidshalve bij!) waarop men ziet hoe Pater Bartels de Prinses groet.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Woensdag, 6 Februari 1946.

Vertrokken:

Naar La Guayra: Elina Martinez, Henry van Eps, Rafael Rojas, Juan Aropeza, Mozes Broekman, Pedro de Loizaga, Francisco Calles, Roger W. Jones, Dave Alvarado, Harry Kalthoff.

Naar Miami: Egon Gerstl, Herman Tauber, Fanya en Shlom Milstein.

Naar Ciudad Trujillo: George Hogg, Maria A. Quisada.

Naar Camaguey: John Fogarty.

Aangekomen:

Van La Guayra: John Fogarty, Cecilia, Olga en Roberto Badaraco; Isabel Caceres, Portia White, Gordon Kushner, Elaine de la Vega, Pedro L. Marin, Carmen Figueredo, Aurora Rodil, George Hogg, Carmen Burg, Lourdes Cabrera, Rafael Dorilla.

Van Ciudad Trujillo: Jules en Beatrice Feins; Julius Frankenberg, Rafaela Hernandez, Leonie C. Barg, Juan R. Then.

Van Miami: Betty Jeanne van Oss, Robert Warner, Raymond Weil, Rebecca Alvarez, E. en Sarah Alvarez Correa.

AMSTERDAM - NEW YORK.

Een Skymaster van de Noordamerikaanse „Overzeese Airways" is Zondag van Schiphol naar New York vertrokken. Er waren 20 passagiers aan boord, w.o. Harold Harris, directeur van deze luchtvaartmaatschappij. Hij verklaarde, dat de regelmatige dienst midden-Februari begint.

IN MEMORIAM

De West verloor een krachtig pleitbezorger en een groot vriend.

Eigenlijk ben ik geschrokken, toen ik in December 1945 den Directeur-Generaal voor Westindische Zaken aan het Departement van Overzeese Gebieden (een bijna alweer verouderde benaming) terugzag.

De Heer Mühlenfeld was oud geworden, kennelijk oud.

Niet naar de geest, want zijn belangstelling voor alle zaken van De West was intens, fris en veelomvattend als van ouds.

Maar er was iets van vermoeidheid en afgematheid in zijn physiek.

De rijzige gestalte was niet zó rijzig meer en het gebaar minder veerkrachtig.

Vele indrukken heb ik nog kunnen opdoen gedurende de talrijke malen, dat ik hem sprak en deze waren een verademing, omdat hier niet alleen een deskundige, maar ook een vriend van West-Indië, sprak.

Met de objectiviteit, dezen hoogst bekwamen hoofdambtenaar eigen, leerde ik veel, dat in de afgelopen jaren had plaats gehad, in een scherpe belichting zien. Vrij van de voor buitenstaanders wel eens ietwat neerdrukkende ondergrondse geest.

Want met alle waardering voor hen, die zo hebben gestreden en gewerkt, deze Directeur-Generaal was geen ondergrondse ambtenaar geweest, maar een bovengrondse strijder voor het recht van De West.

Men hoort wel eens pijnlijke geluiden in Nederland ten aanzien van hen, die in Londen zijn geweest tijdens de bezettingsjaren en men stelt dit gedwongen verblijf soms heel rooskleurig voor. Doch men vergeet, welk een innerlijke strijd dezen mannen werd opgelegd in die moeilijke jaren van het Londens Regerings Instituut, dat bovenal trachtte door te zetten, toen zo veel verloren scheen.

Daartoe behoorde zeker een grote mate van zedelijke moed, die nimmer mag worden onderschat.

Er zijn bekwame mannen uit Londen teruggekeerd, die andere sporen met zich droegen dan die van de directe bezettingsellende, maar die desondanks getekend waren door een groot en ingrijpend leed.

Aan het einde van het Bevrijdingsjaar vroeg ik zijn oordeel over een kort radiopraatje voor PCJ.

Met welk een nauwgezetheid en degelijkheid werden de woorden gewikt en gewogen, niet uit hoofde van bemoeizucht of letterknechterij, maar uit genegenheid, ja pure liefde tot de bevolking van Suriname en van Curaçao.

Nog hoor ik zijn weloverwogen, maar diep gevoeld, betoog over een nieuw tijdperk in Nederlands geschiedenis, waarin de grondslagen lagen van een betere toekomst, in het bizonder voor den inheemsen mens.

Mühlenfeld was een ambtenaar van standing, van stijl en van een levensopvatting, die niet onlangs, maar reeds jaren, haar beslag gekregen had.

Zijn richtlijnen lagen verankerd in de humanistische geest, en in dit opzicht was hij reeds lang zijn tijd vooruit.

Begin Januari 1946 keerde ik terug voor een jaarwisselingsbezoek, maar het heeft niet zo mogen zijn.

„Mijnheer Mühlenfeld is ziek, heel ernstig ziek", zeide de trouwe bode met een bedrukt gezicht, waaruit geen ambtelijke trouw, maar oprechte aanhankelijkheid sprak.

Ik heb hem niet meer kunnen zien en de Voorzienigheid heeft hem weggenomen, omdat zijn tijd gekomen was.

Suriname en Curaçao eren de nagedachtenis, niet alleen van een krachtig pleitbezorger en goed vriend, maar bovenal van een waarachtig Nederlander en een sieraad van het Nederlands Bestuur in de hoge zin van het woord!

Moge zijn naam verbonden blijven aan de wordende zelfstandigheid van De Nederlandse West.

Den Haag, 22 Januari 1946.

G. S.

Nieuws Overal

ZES CARDINALEN VERTREKKEN.

Zes verkozen Cardinalen zijn uit Rio de Janeiro vertrokken met het transportschip „Duque de Caxias", dat door de regering van Brazilië te hunner beschikking gesteld werd, om het Consistorie in Vaticaanstad bij te wonen. De verkozenen komen uit Brazilië (twee Aartsbisschoppen en de Pauselijke Nuntius), Chili, Peru en Argentinië (ncwc).

DUHALDE NEEMT WAAR.

President Rios van Chili heeft een boodschap gezonden aan den Vice President Alfredo Duhalde, waarin hij mededeelt nog zes maanden ziekteverlof te zullen nemen, zodat Duhalde gemachtigd is de maatregelen te nemen welke hij het beste acht om de nationale rust en de vooruitgang van het land te verzekeren. Volgens Rios deelden de dokters hem mede, dat hij nog een langdurige rust zou moeten nemen en dat deze niet minder dan zes maanden zou duren.

De boodschap werd gezonden op een tijdstip dat de regering te kampen heeft met ernstige moeilijkheden en er een splitsing is ontstaan in de gelederen der arbeidersorganisaties (Santiago, (AP) 5.2).

DE STAKINGEN.

Men verwacht dat het Witte Huis te Washington met een nieuw voorstel inzake de staalindustrie zal komen om een nieuwe poging te doen de 750.000 stakende staalarbeiders weer aan de arbeid te krijgen. Truman zal Maandag de hoofdstad verlaten om twee weken te gaan vissen voor de kust van Florida en hierin ziet men een aanwijzing dat hij verwacht dat de zaak dan zal zijn bijgelegd. Dit werd nog versterkt doordat hij reeds mededeelde niet-regeringsmensen in de zaak te betrekken (Washington, (AP) 5.2).

DE REGERING GRIJPT IN.

De sleepbootondernemingen in de haven van New York werden door de regering in beslag genomen na het middernachtelijk uur teneinde te voorkomen, dat er stagnatie zal komen in de levering van de benodigde brandstoffen en voedselvoorraden voor de stad New York. Om 10 uur E.S.T. is er een spoedbijeenkomst van de vakbonden, waarbij de inbeslagneming zal worden besproken alsook de oproep van den Noordamerikaansen Secretaris van Arbeid Lewis Schwellenbach aan de arbeiders om naar het werk terug te keren (New York, (AP) 6.2).

ARTHUR MEEKER OVERLEDEN.

Arthur Meeker, de gewezen Vice President van Armour & Company, die 43 jaar lang verbonden was aan deze vleesinmaakmaatschappij, is gisteren op 79-jarige leeftijd overleden (Chicago, (AP) 6.2).

PAUS ONTVANGT GABRIELA MISTRAL.

Zijne Heiligheid de Paus heeft de Chileense dichteres Gabriela Mistral, die de Nobelprijs voor 1945 won, in audiëntie ontvangen. De dichteres was vergezeld door den Chileensen Ambassadeur bij de Heilige Stoel Luis Suberacasaux. In een korte toespraak sprak de Heilige Vader van de bijdrage die de schrijvers kunnen doen aan de morele heropbouw van de wereld (Vaticaanstad, (AP) 5.2).

Suriname

DE FINANCIELE COMMISSIE IN SURINAME.

De Financiële Commissie ontving Maandag de pers van Paramaribo. Dinsdag begonnen de besprekingen met de afgevaardigden van de Staten van Suriname, [illegible] van Koophandel, de [illegible] de Rijksconferentie, de Surinaamse Landbouw Vereniging en de Vereniging voor Handel en Industrie. Woensdag zal een officiële ontvangst plaats hebben. Donderdag wordt een bezoek gebracht aan Commewijne.

De heren Philips en Albarda vertrekken Vrijdag naar Curaçao, Dr. Rutgers eerst aanstaande Maandag.

Onder leiding van Bos Verschuur wil men een grote optocht houden, waarin de bevolking tegen de devaluatie van de Surinaamse gulden zal betogen. De vorige week hebben twee grote bijeenkomsten plaats gehad in de stadsschouwburg om deze optocht voor te bereiden. Bij deze bijeenkomsten werden demonstraties op het toneel gegeven. Onder meer verscheen een net geklede landbouwer, die 1945 moest uitbeelden. In 1946 — na de devaluatie — eindigt hij in de gevangenis. Op deze bijeenkomst werd geld bijeengehaald voor de optocht, waarbij vlaggen en spandoeken meegedragen zullen worden.

Op de persconferentie heeft Dr. Rutgers volgens het blad „Suriname" verklaard, dat de Koningin hem gevraagd had om de gelegenheid aan te grijpen om Suriname te bedanken voor de hulp die het gedurende de oorlog heeft geboden. De journalisten stelden Dr. Rutgers vragen over het doel van de komst der financiële delegatie, waarop Dr. Rutgers, volgens „De West" antwoordde, dat zij in de eerste plaats in het belang van Suriname is gekomen. Men kan niet zeggen, dat de commissie met het vooropgestelde plan om de gulden te devalueren naar Suriname is gekomen. Zij komt een onderzoek in te stellen en verslag uit te brengen. Het feit dat de commissie werd uitgezonden bewijst wel, dat men in Den Haag niet de gulden wil devalueren zonder over gedetailleerde gegevens te beschikken.

Toen Dr. Rutgers gevraagd werd, waarom de Regering geen onderzoek in stelt of de Curaçaose gulden niet gedevalueerd moet worden, verklaarde Dr. Rutgers, dat men in Nederland van oordeel is, dat men over voldoende gegevens van Curaçao beschikt. Daarbij is de situatie in Curaçao anders Curaçao heeft een positieve handelsbalans en Suriname een negatieve (Aneta).

DEVALUATIE-AGITATIE.

Maandag en Dinsdag zijn pamfletten verspreid in Paramaribo door „Het Comité", waarin beweerd wordt dat tengevolge van de devaluatie de levensduurte zal stijgen met 60 tot 70%.

Zowel „Het Nieuws" als „De Surinamer" hebben protest aangetekend tegen deze verkeerde voorstelling van zaken en volksmisleiding. 'Het Nieuws' vraagt zich af wat het doel van deze pamfletten eigenlijk is. Het blad vraagt zich af of dit alleen maar onwetendheid is. „De Surinamer" verklaart dat deze pamfletten doelbewust verkeerde voorlichting geven.

De vorige week heeft „Het Nieuws" reeds de aandacht getrokken op de frauduleuze practijken van personen, die bij mensen, welke niet op de hoogte zijn van de situatie guldens opkochten tegen 60 cent. Het blad wees er ook op, dat sommige winkeliers weigeren papieren geld van Suriname aan te nemen.

Het comité dat onder leiding van Bos-Verschuur staat heeft een oproep gedaan in de kranten om de winkels te sluiten teneinde de arbeiders in staat te stellen deel te nemen aan de betoging. De optocht begon Dinsdag om 17 uur en stelde zich op in de hoofdstraat van Paramaribo, waar het Palace Hotel gelegen is. In dit hotel verblijven twee leden van de Financiële Commissie. Personen uit alle groepen van de samenleving namen er aan deel. De straat is enkele kilometers lang, maar was geheel gevuld met betogers. De winkels waren gesloten en de betoging verliep ordelijk. De leden van de Commissie en Dr. Uffelie namen van het terras van het Palace Hotel de optocht in ogenschouw. In de optocht trokken 6 tot 10 duizend personen mee. Men schat dat er met de toeschouwers 20.000 mensen op straat waren. Het is de grootste demonstratie die ooit in Suriname heeft plaats gehad. (Aneta)

Nederland

DE JONG NIET NAAR HET CONSISTORIE.

In Vaticaanstad werd bekend gemaakt dat de verkozen Cardinalen Jules Saliège Aartsbisschop van Toulouse, Frankrijk, en Johannes de Jong, Aartsbisschop van Utrecht, Nederland, om gezondheidsredenen niet in staat zullen zijn het Consistorie bij te wonen. Zij zullen officieel mededeling van hun verkiezing tot het College van Cardinalen ontvangen van de Apostolische Nuntii in Frankrijk en Nederland (ncwc).

De Rozen bloeien in Januari.

In het hotel staan rode rozen op tafel. Het zijn niet de eerste rozen, die wij in Januari in Habana te zien krijgen. Langs de wegen van de hoofdstad bloeien ze en in de tuinen die de straten begrenzen, staan ze te geuren. Blauwe en paarse bloemen en gele bloemen daarbij. Habana heeft zijn oude kwartieren. Daar is aan de havenmonding, die veel op die van Curaçao gelijkt, een oud Spaans fort, dat als Nationale Bibliotheek is ingericht. De boekerij is lang niet gek, maar zoals en vogue schijnt voor de bibliotheken uit de Caraïbische omtrek: zij is niet bijgehouden tot de moderne tijd. Het doet vreemd aan in een wereldstad als Habana een bibliotheek aan te treffen, die practisch nog begrensd is tot de vorige eeuw.

Ook de behuizing is slecht. Het is trouwens de bedoeling een nieuw onderdak voor de boeken te vinden. Momenteel staan zij in muffige en vochtige fortzalen, waar houten stellages in zijn aangebracht. Nergens heeft men een mooi overzicht, nergens is ruimte. De leeszaal zelf is een niet onaardig aangekleed vertrek, maar te bedompt.

Deugt het gebouw dan al niet voor het huidige doel, als bouwstuk is het prachtig. Het ligt vlak bij de Templete, een tempeltje dat boven de plaats gebouwd werd, waar in 1496 de eerste Heilige Mis gelezen werd. Dit feit en enkele andere tafrelen staan afgebeeld op de doeken, die drie wanden van het gebouwtje bedekken en meer historische dan artistieke waarde hebben.

Aan de andere kant van de Nationale Bibliotheek ligt het Stadhuis, het vroegere paleis van de Spaanse gouverneurs van Cuba. Dit gebouw is misschien wel het mooiste stukje bouwkunst van oud-Habana. Boven de poort prijkt het Spaanse wapen met de kroon, die eerst van Cuba en in onze tijd van Spanje weggenomen werd.

Als men de brede en majestueuze zaguan door is, komt de patio, waar Columbus' standbeeld zonder opschrift tussen groen en planten staan. Eenvoudig en rustig staat hij daar in het stadhuis van de stad, die naar zijn patroonheilige werd genoemd als symbool van de Spaanse kolonisatiedrang: geloof, cultuur, handel. De stad Habana werd naar Columbus' Spaanse naam Cristobal Colon genoemd: San Cristobal de la Habana. Het laatste woord schijnt de naam van een Indiaans opperhoofd te zijn geweest, maar de betekenis is ervan verloren gegaan.

Geen land heeft zoveel van zijn adel in de koloniën gezonden als Spanje. Geen land zond ooit met de eerste kolonisten tevens priesters mede, die een tweeledig doel hadden: geestelijke verzorging van degenen met wie zij uittrokken, en daarnaast: de prediking van het Evangelie aan de ontdekte volken. In het tweede schijnen zij meer succes te hebben gehad.

Maar de Cubaanse bevolking rijpte. Zoals elk kind eens het vaderhuis vaarwel zegt, trok ook Cuba eruit. Het bestreed zijn onafhankelijkheid en dit feit werd bezegeld in een der zalen van dit stadhuis, omstreeks de eeuwende.

Buiten bloeien de rozen. Zij bloeien op het ruime plein. Zij bloeien bij de ophaalbrug, die de gracht overspant naar de bibliotheek. Het felle groene mos steekt af bij het rood. Verderop ligt de Bar del Sagrado Corazon. Vreemde naam. Wie haalt het in zijn hoofd om een Heilig Hartbar te openen. Ons, Nederlanders, klinkt dit onheus, maar hier is men vertrouwelijk met de godsdienst. Iemand noemde zijn boerderij Jesús Nazareno. In de kerken ziet men talloze devoties, die getuigen van vertrouwelijke omgang, maar waarbij men toch zou wensen dat de diepere grondslagen van het geloof vaster verankerd lagen. Daaraan blijkt nog wel eens wat te mankeren.

Door de bochtige steegjes, langs de kathedraal, waar Columbus' resten een wijle rustten. Als bij vele kathedralen liggen er twee „cathedral stores" ter weerszijden. Men kan er lelijke prentkaarten kopen en conventionele beeldjes, peperdure tassen van krokodillenleer en zilveren rozenkransen. Ook is er een Cathedraal Restaurant, waar de jazza-gramafoon het wint van het klokkenspel, dat elk kwartier de lucht doet trillen.

Wat verbaast is, dat er zoveel mensen met revolvers lopen. En de agenten met hun padvindershoeden op. Het deert evenwel niet, want Cuba is een der rustigste landen van Latijns Amerika. Ongestoord komt de reiziger uit de oude stad via het moderne winkelcentrum San Rafael, Neptuno, Galeano en het plein voor het immense Capitolio, naar de buitenwijken. Omhooglopend van de zeeboulevard Malecon — ongeveer 50 km. — lopen de grote avenues. Er is er een genoemd naar „de Amerika's", herinnering aan het Pan-Amerikaans Congres dat eens hier gehouden werd. Een andere heet naar de Presidenten van Cuba. Brede, mooi geasfalteerde wegen. De twee banen zijn gescheiden door een park, waar de rozen bloeien. Rood, en groen, en geel en blauw bloeien er de bloemen als het Januari is in Cuba.

ONS KONINKRIJK

COMMUNIQUÉ VAN DINSDAG.

Het communiqué van Dinsdag luidt als volgt:

Op Oost-Java kwamen enkele granaten afgevuurd uit 75 mm. kanonnen welke opgesteld zijn ten Westen van Tevel terecht nabij de Britse posities welke in dat dorp gevestigd zijn. Daarom heeft de compagnie die aldaar gelegerd was zich teruggetrokken naar nieuwe posities te Ketegan. Te Koepangin de Westelijke buitenwijken van Soerabaia, wierpen Indonesiërs enkele handgranaten; zij trokken zich echter terug nadat de Britten een aanval deden.

Generaal majoor Chambers die te Medan gestationneerd was vertrok per schip naar Europa teneinde twee maanden vacantie te genieten. Op Celebes werd een Nederlandse patrouille in een lichte schermutseling gewikkeld met Indonesiërs in de streek bij Wotoe waarbij twee Indonesisch leiders werden gearresteerd. Ten Zuiden van Palopo werd een treffen gemeld.

Britse troepen uit Bandoeng patrouilleerden tot Tjigoendang, 6 km. ten Noorden van Bandoeng gelegen aan de weg naar Lembang waarbij zij meldden dat ontploffingen plaats vonden enkele honderden meters ten Noorden van de plek tot waar zij patrouilleerden. Het Isola hotel was klaarblijkelijk verlaten.

Uit Semarang worden enkele kleine schermutselingen gemeld, er is daar voortdurend patrouille activiteit. Uit Buitenzorg werd een ambulance onder politiegeleide gezonden naar Tjilfungsir, op 22 km. ten Noord-Oosten van de stad gelegen teneinde enkele Eurasiërs over te brengen. Over de overval di Dinsdagmorgen plaats had in Klenteng teneinde de verdachten op te sporen die behoren tot een beruchte moordenaarsbende, zijn nog geen resultaten gemeld. In de nacht van Zondag op Maandag werden enkele gevallen van plundering gemeld (Aneta).

GEEN INDONESISCHE NATIE?

De Voorzitter van de Anti-Revolutionaire Partij, J. Schouten, verklaarde, dat de volkomen onafhankelijkheid van Indonesië onderdrukking van de minderheden tengevolge zou hebben. Er bestaat geen Indonesische natie. De bevolking verschilt in aard en cultuur. Een eenheid vormt deze bevolking niet en niet alle groepen zijn in staat een eigen bestuur op te zetten. Hij verklaarde dat hij een groot verslag heeft ontvangen van Javaanse Christenen, die in Nederland zijn en die aandringen op herstel van de Nederlandse autoriteiten en van de orde in Indië. (Aneta).

HET GEVAL VAN DE TWEE INDONESIËRS.

De Voorlichtingsdienst van de Nederlandse Marine verklaarde Maandag, dat de Nederlandse marine-wachtpost op het van Heutz plein Zaterdag verwittigd werd van een benzine-diefstal. Een Nederlandse matroos werd uitgezonden om een onderzoek in te stellen; hij hield drie Indonesiërs aan, die niet konden verklaren waar zij hun benzine gehaald hadden. Gedurende het onderzoek trachtten twee hunner te ontsnappen, ondanks het feit dat zij gewaarschuwd werden. De matoors heeft daarop geschoten op de vluchtenden (Aneta).

DE OLIEVELDEN VAN SANGASANGA.

De olievelden van Sangasanga bij Samarinda, waar de raffinaderijen van Balikpapan door gevoed worden zijn door het technisch bataljon gezuiverd. De meeste olievelden waren verwoest, maar het herstel verloopt vlot.

De Japanse krijgsgevangenen ten getale van 65.000 voeren dit werk uit. Het gebied staat onder Nederlands gezag. De sultan die in dit gebied regeert, Keotei, en die te Tengarong verblijft is een van de rijkste Indische prinsen door de tantièrnes van de Shell voor concessies en door een grote rubberproductie (Aneta).

LOTGEVALLEN VAN ONTVOERDEN.

7 Europese vrouwen en kinderen die juist de vrijheid teruggekregen hadden na gedurende bijna twee maanden als gijzelaars door de Indonesische extremisten gevangen gehouden te zijn vertelden hun geschiedenis aan een Aneta-correspondent, toen er weer een nieuw geval van ontvoering had plaats gehad.

Dit laatste geval betrof een zekeren R. Boers, een 20-jarigen Nederlander, die verdwenen was, nadat hij een familielid welke in het Zuidelijk deel van Bandoeng woonde, op diens verzoek te hulp was gekomen. Ondanks herhaalde waarschuwingen overschreed hij toch de scheidingslijn die het Indonesische deel van de stad scheidt van het deel dat door de geallieerden beheerst wordt.

De vrouwen en kinderen waarover sprake was woonden allen te Padalarang, ongeveer 15 km. ten Noorden van Bandoeg toen de extremisten op 1 December de huizen van de aldaar wonende Europeanen plunderden. Twee dagen later werd een aantal mannen, vrouwen en kinderen door leden van de extremistische jeugdorganisatie Pemoeda weggevoerd naar Ngamprak waar de plaatselijke leider der extremisten Soemah genaamd, zijn hoofdkwartier gevestigd had.

Zij werden daar goed behandeld en ontvingen twee maaltijden per dag maar na ongeveer 14 dagen werden de vrouwen van Ngamprak naar een andere dorp dieper het binnenland in gebracht waar zij op het veld moesten werken terwijl de mannen naar een andere onbekende plaats gevoerd werden; tot nu toe is omtrent het lot van deze mannen nog niets bekend.

In de laatsgenoemde plaats waarheen de vrouwen gebracht werden, had Soemah zijn eigen administratie ingericht en had zijn eigen politiemacht, welke laatste omstandigheid gunstig voor de gevangenen was. Want nadat Soemahs politie bij vergissing een Indonesische politieagent uit Tjimahi had gearresteerd, welke plaats 6 km. meer naar het Noorden is gelegen, kwam de politie uit Tjimahi de bende van Soemah op het spoor en maakte een einde aan zijn terreur. Soemah sloeg op de vlucht en de Europese vrouwen en kinderen werden teruggebracht naar het hoofdkwartier van de TKR te Padalarang, waar zij juist een week geleden weer in vrijheid werden gesteld.

DE „ALCANTARA" UIT SINGAPORE.

Het vertrek van de „Alcantara", welke Dinsdagmorgen uit Singapore vertrok met 2461 evacuee's aan boord, welke uit Java en Sumatra naar Singapore waren geëvacueerd, werd gekenmerkt door ontroerende tonelen.

Onder de passagiers bevinden zich 1091 vrouwen en kinderen benevens 112 vroegere Nederlandse krijgsgevangenen die in Zuid-Afrika woonden en zich als vrijwilliger hadden opgegeven. Deze laatsten zullen te Suez ontscheept worden om vandaar naar Zuid-Afrika te repatriëren. Het schip zal Colombo aandoen en van Suez uit waarschijnlijk regelrecht naar Rotterdam vertrekken (Aneta).

NAAR PONTIANAK.

Honderd Japanse oorlogsmisdadigers zijn per vliegtuig naar Pontianak overgebracht, om daar terecht te staan wegens het vermoorden van 4000 Maleiers en Chinezen. De Japanners zijn door Nederlandse officieren, die maanden aan dit werk hebben besteed, opgespoord en zijn van verschillende punten uit naar Pontianak gebracht (Aneta).

ACTIVITEITEN OP JAVA.

Extremisten hebben de Britse posities in de Gombell heuvels, ten Zuiden van Semarang, ingesloten en hebben deze met lichte wapenen onder vuur genomen, terwijl in Semarang zelf ook enkele mortiergranaten, bommen en granaten terecht kwamen; er vielen geen slachtoffers.

Het communiqué van Zaterdag zegt voorts dat nabij Soerabaia enkele Brits Indische soldaten gedood werden toen extremisten bommen lieten vallen op de geallieerde patrouille basis te Menganti, terwijl een andere soldaat gedood werd in een schermutseling, welke plaats vond nadat 20 Indonesiërs uit een hinderlaag een Britse sectie hadden aangevallen. Door een patrouille werden 58 personen bevrijd, die door Indonesische extremisten gedurende meer dan 100 dagen gevangen gehouden werden te Megamindong ten Zuid-Oosten van Buitenzorg.

Ondanks hun zorgwekkende toestand werden zij naar Buitenzorg vervoerd, waar bleek dat zij gedurende hun gevangenschap slechts tien gram rijst per dag als voedsel hadden gekregen; één van hen stierf tijdens het vervoer. De zes Indonesische politieagenten, die de gevangenen moesten bewaken, werden in hechtenis genomen.

Uit Soekaboemi werd 30 ton ammunitie welke enkele dagen geleden in een Japanse opslagplaats gevonden was, weggevoerd en ter vernietiging in het meer te Tjogombong gestort, dat aan de weg van Soekaboemi naar Buitenzorg ligt (Aneta).

UITVOERIG RAPPORT GEVRAAGD.

Aneta vernam dat de Verenigde Staten aan de Internationale Scheepvaartraad welke Maandag te Londen samenkomt, een uitvoerig rapport gevraagd heeft van het deel der exporten hetwelk bevorderd door Noordamerikaanse leningen aan boord van Noordamerikaanse schepen werd vervoerd. (Aneta)

REORGANISATIE IN DE VOORLICHTING.

Op order van het Geallieerd hoofdkwartier zweeg plotseling Zaterdag zonder voorafgaande waarschuwing de radio te Batavia welke onder Geallieerd toezicht staat.

Later werd bekend gemaakt, dat bevel hiertoe gegeven was door John Rayner, hoofd van de voorlichtingsdienst in het Verre Oosten, die tezamen met Sir Clark Kerr uit Singapore was aangekomen. Later gaf Generaal Christison een nieuwe order uit, waarbij aan Radio-Batavia tijdelijk toegestaan werd op de normale wijze uit te zenden in afwachting van een reorganisatie der uitzendingen. Men verneemt dat er van de zijde van het publiek veel critiek was op de wijze, waarop de voorlichtingsdienst in het Verre Oosten de uitzendingen met het oog op de heersende delicate omstandigheden, verzorgde. Ook andere takken van dienst van de Voorlichtingsdienst werden gestopt. Het dagblad in de Engelse taal, „Evening News" geheten, zal niet meer verschijnen (Aneta)

OVER VOORLICHTING.

De Regeringsvoorlichtingsdienst maakte Maandag bekend dat Dr. H. Brugmans regeringscommissaris van den Minister-President die feitelijk optrad als perschef van het bureau van den Minister President, ontslag genomen heeft uit deze betrekking en secretaris van Prof. Schermerhorn zal worden speciaal voor politieke aangelegenheden.

De verandering in deze dienst is gemaakt teneinde de nadruk te leggen op het niet politieke karakter van de Voorlichtingsdienst. De heer Landré die den heer Wansink als hoofd van de Regerings Voorlichtingsdienst heeft opgevolgd zal een onderzoek instellen teneinde na te gaan welke veranderingen noodzakelijk zijn terwijl de regering van plan is een commissie van experts te benoemen die zal moeten adviseren welke soort organisatie het best geschikt is om aan het publiek voorlichting te verstrekken (Aneta).

Karl Vogt, een van de twee overlevenden bij de instorting van een pakhuis in Little Falls, New York, waarbij vier personen de dood vonden, krijgt een bloedtransfusie alvorens naar een hospitaal vervoerd te worden.

Bij een storm werden enkele gebouwen door de zware zeeën te Winthrop, Massachusetts, meege sleurd.

De Vrije Nederlandse Pers.

Veel Amateurisme na de Bevrijding.

Vertelden wij in ons vorige artikel een en ander over de Nederlandse pers in bezettingstijd, thans wilden wij een korte beschouwing wijden aan de thans weer vrije vaderlandse pers.

De eerste daad der illegale werkers en ordediensten na de bevrijding van een stad was terstond de bureaux en drukkerijen van bladen, die onder de Duitsers waren blijven uitkomen te bezetten en de verschijning dezer dagbladen te verbieden. Dagbladen, welke vóór 1 Januari 1943 door de Duitsers verboden waren, mochten onmiddellijk weer uitkomen.

Voorts verschenen gedurende de bezetting illegaal uitgegeven bladen nu legaal als dag- of weekbladen, gedrukt op de persen der thans verboden met de nazi's geheuld hebbende bladen. Er was en is nog steeds heel weinig papier beschikbaar, dus verschenen de bladen — en dat doen ze nog steeds — in minitiatuur formaat vergeleken bij vóór de oorlog. Koppen en advertenties worden zo klein mogelijk gezet om ruimte te sparen en de gebruikte lettersoorten behoren nog steeds tot de kleinste typen. Een grote moeilijkheid voor de nu verschijnende bladen was, hoe aan bekwame journalisten te komen, die zuiver waren. Immers alle journalisten, die na 1 Januari 1943 nog hadden doorgewerkt, werden als onzuiver beschouwd en mochten voorlopig geen journalistieke arbeid meer verrichten, in afwachting van onderzoek en uitspraak der Zuiveringscommissies. Van de journalisten der vóór 1943 verboden bladen waren er velen als slaaf naar Duitsland gevoerd óf ondergedoken, welke laatsten dikwijls in overheidsfuncties, bij Militair Gezag e.d. weer boven water kwamen. De redacteuren der plotseling legaal geworden oud-illegale bladen waren in veel gevallen geen beroeps journalisten. Het gevolg was, dat er een schrikwekkend amateurisme heerste in de verdwenen pers. Nu is daar in gaandeweg reeds verbetering gekomen, maar verdwenen is het verschijnsel nog niet en het komt dan ook herhaaldelijk voor, dat gepoogd wordt goede journalisten bij een blad „weg te kopen" d.w.z. door hoge salarisaanbiedingen en mooie voorspiegelingen over te halen naar een ander blad over te gaan.

Intussen zijn van de oude vooroorlogse kranten er maar weinig teruggekomen: het zijn slechts de getrouwen zoals De Maasbode, De Tijd, De Volkskrant De Gelderlander, Ons Noorden en nog enkele andere. Het Algemene Handelsblad is onder nieuwe directie en redactie weer mogen verschijnen.

In plaats van de Nieuwe Rotterdamse Courant verschijnt nu de „Nationale Rotterdamse Courant", in plaats van De Telegraaf: het Amsterdams Dagblad, inplaats van De Limburger Koerier: De Gazet van Limburg. Het socialistische „Volk" verschijnt nu onder de naam „Het Vrije Volk"; de communistische „Tribune" werd vervangen door „De Waarheid". En zo zouden wij door kunnen gaan. Al met al zijn er nu ondanks de papierschaarste niet minder dagbladen dan vóór de oorlog.

Langzamerhand verbetert het peil; er wordt ook weer meer werk gemaakt van de opmaak. Het publiek vraagt vooral reportages en interessante artikelen, méér nog dan nieuwsberichten, die bij de kleine omvang der bladen nog zeer beperkt moeten blijven. Tenslotte heeft de oorlog zijn invloed gehad op de smaak van het publiek.. Deze is door al de gruwelen en barbaarsheden zeker niet verfijnd; men is spoedig tevreden. Van de andere kant is er grote behoefte aan goede, opwekkende en opbouwende lectuur, die zeer gewaardeerd wordt.

Een prachtig arbeidsveld ligt voor de pers in Nederland open. Echter, eerst als er méér papier beschikbaar komt, zullen de bladen tot voldoende ontplooiing kunnen komen..

F. J. de Fraiture.

Berlijnse Katholieken vrij binnen de Kerken.

Een correspondent van „De Volkskrant" te Berlijn schrijft over dit bezoek o.m. het volgende:

„Weet u", zegt Dr. Konrad Graf von Preysing, de vitale bisschop van Berlijn, „gij zijt de eerste journalisten, die ik na de oorlog ontvang". Een glimlach van berusting glijdt over het krachtige gezicht, wanneer hij vervolgt: „De problemen van het huidige Duitsland zijn zo ontzettend groot, dat wie meer weten, het doen ooit uit te komen. Er zijn gelukkig hoopgevende dingen: In de eerste plaats, dat het Naziedom in het geheel niet veel schade heeft gedaan aan het geestelijke leven in Duitsland. Er is eveneens een jeugd, die graag naar de kerk komt. Aan de andere kant verkeren wij in een uitermate moeilijke positie, doordat het bisdom Berlijn vrijwel geheel in de Russische zone ligt, met alle consequenties daaraan verbonden.

Bisschop van buitenwereld afgesloten.

Wat zal de toekomst ons brengen? We hebben de volkomen vrijheid om in onze kerken — en helaas zijn er nog maar weinig over — te doen wat wij willen. Het doel van de kerk is echter breder. Ook buiten de kerk zijn er veel belangen. Wij moeten immers de mogelijkheid bezitten onze katholieke jeugd ook buiten de kerk te organiseren, opdat voor haar een katholiek milieu gewaarborgd zij. Daarnaast hopen wij, dat de katholieke ouders weer spoedig de gelegenheid zullen hebben, hun kinderen naar katholieke scholen te sturen. De door de natuur gegeven rechten moeten worden gewaarborgd. De ouders moeten de baas zijn over hun kinderen. Dat zij dit onder de gegeven omstandigheden niet zijn, is onze grootste zorg.

Er blijven nog talloze andere wensen over. Het is voor mij, als bisschop van Berlijn bijvoorbeeld niet mogelijk, de steden en dorpen in mijn bisdom te bezoeken. De practische mogelijkheid ontbreekt daartoe: bovendien is het reizen niet van gevaren ontbloot. Zelfs bestaat ik niet over een officiële verbinding met Rome, laat staan met de bisschoppen in de andere zones van Duitsland. Daarnaast zijn de moeilijkheden in de stad Berlijn van enorme omvang. De meeste kerken zijn vernietigd: er heerst gebrek aan kerkboeken en zelfs aan de meest eenvoudige dingen, welke voor onze eredienst nodig zijn."

„Achtung"!

„Achtung"!, zegt Mgr. Von Preysing en hij lacht de moeilijkheden weg. Zelfs een bisschop mag in deze tijden niet alles zeggen — in zijn ogen staat de zorg te lezen voor de toekomst en wederopbouw van een hernieuwd katholiek Duitsland. „Wat ik van die wederopbouw denk — Wel, we hebben nu twaalf jaar lang gezien, dat het huis van de Staat wankel is, wanneer het niet gegrondvest is op de pijlers van een diep en eerlijk geloof in God. Is het op het laatst niet een ware toren van Babel geworden? Dit is dan ook het eerst wat voor die wederopbouw vereist is: dat God weder een plaats krijgt in het leven van den enkeling en in de gemeenschap."

— Ziet U de toekomst somber in onder de huidige omstandigheden?

„Neen, neen — ik wil optimist zijn en optimist blijven. De mensen zijn onder de Russische bezetting vrij om naar de kerk te gaan en dat is al een heel belangrijk ding. Wellicht zal men ook begrip tonen voor onze verlangens ten opzichte van katholieke scholen, katholieke jeugdorganisaties — wellicht zullen wij in de toekomst ook permissie krijgen om kerkboeken te mogen drukken en een eenvoudig kerkblad uit te geven. Gij begrijpt wat al deze vragen op het ogenblik voor moeilijkheden medebrengen. De door de nederlaag geschapen verdeling van Duitsland in vier zones biedt eveneens onoverkomelijke moeilijkheden. We zijn niet de baas in eigen huis (in kerkelijk opzicht) — slechts afhankelijk van gunsten. Voor hulp uit het buitenland, in welk opzicht dan ook, zullen wij zeer dankbaar zijn, maar de grootste hulp, die wij van node hebben, vermag men ons niet te geven."

Dan gaat het gesprek over op andere onderwerpen. De strijd van de kerk tegen het nationaalsocialisme.

„Eindelijk is de tijd gekomen, dat wij daar vrij over kunnen spreken. Met bewondering heb ik de houding gevolgd van de geestelijkheid in Nederland en grote sympathie heb ik steeds gehad voor de Nederlanders, die gedwongen in Duitsland moesten werken. Ik meen dat deze mensen zich hier beter hebben gedragen in het algemeen, dan welke groep van andere nationaliteit dan ook."

Verzet.

Onze geestelijkheid heeft pal gestaan. Onze jeugd konden wij aan het besmettingsgevaar van een nationaal-socialistische levensbeschouwing ontrukken.

Steeds hebben wij actie gevoerd door middel van de katholieke pers, tijdschriften en brochures — door het christelijke onderricht en onze predicaties — door de pauselijke encycliek „Mit brennender Sorge" door herderlijke brieven en nota's aan Rijksen provincie-regeerders.

De Gestapo heeft ons veel kwaad gedaan. Onze kranten, tijdschriften en boeken werden verboden — zelfs mocht het Berlijnse kerkblad niet meer verschijnen. Onze katholieke jeugd mocht geen organisatorisch verband meer bezitten. Van 1940 tot 1945 werden in Dachau niet minder dan 2000 geestelijken gevangen gezet. In April 1945 waren daarvan nog slechts 816 in leven.

Wij zijn voortgegaan. Onze predicaties kon men niet verhinderen. En vaak is het gebeurd, dat de mensen in de kerk beangst waren tijdens zulke predicaties en nog meer verwonderd, wanneer de komende dagen de betreffende priester niet werd opgehaald. Duizenden en duizenden katholieken en niet-katholieken hebben er voorts aan medegewerkt de gestencilde predicaties door te geven. Velen hebben dit met de dood moeten bekopen. Achteraf bezien, ontlenen wij aan die grootse strijd de moed en het recht om verder te gaan. Met het grootste deel van Duitslands katholieken — zo besloot bisschop Von Preysing het gesprek — durf ik rustig de toekomst tegemoet te treden!"

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

DE ARUBAANSE WATERLEIDING.

Het gesukkel met de waterleiding hier schijnt nooit tot een einde te komen. Wij hebben een periode gekend van watergebrek en alhoewel wij wat mopperden hebben wij het toch verontschuldigd want de lezing die er door de heren der Waterleiding aan gegeven werd was aannemelijk. Bovendien was er een wereldoorlog gaande, en was alles ietwat moeilijk, doch die periode is nu achter de rug en wij hebben het recht op een betere behandeling.

Nu kom ik tot datgene dat mij en velen anderen de keel uithangt, nl. Het gebrek aan meters.

Wanneer iemand een aanvraag doet tot aansluiting, wordt hem een formulier toegereikt ter invulling en ondertekening maar wordt hem erbij verteld dat het aansluiten nog wel enige tijd zal moeten wachten daar er „geen meters zijn". En dit is nu reeds vier jaren gaande en het kan er bij mij niet in dat er in die vier jaren niets aan is gedaan kunnen worden. Het excuus is altijd hetzelfde nl. „Wij moeten meters toegezonden krijgen van Curaçao en kunnen verder niets doen".

Fraai, is het niet? Dus moeten wij ertoe overgaan te geloven dat op Curaçao de heren alle meters vasthouden en maar maling hebben aan wat er op Aruba gebeurt. Ja, het wekt de indruk dat Aruba nog steeds beschouwt wordt als een stuk cunucoe waar de beschaving nog niet is doorgedrongen. Alles moet van Curaçao komen en van hieruit kunnen wij niets doen, of beter gezegd mogen we niets doen. De waterleiding maatschappij heeft op het kantoor een lijst met de namen der aanvragers die nog niet zijn aangesloten en het heeft er veel van alsof angstvallig de hand eraan gehouden wordt dat deze lijst intact blijft, oftewel nooit blanco raakt.

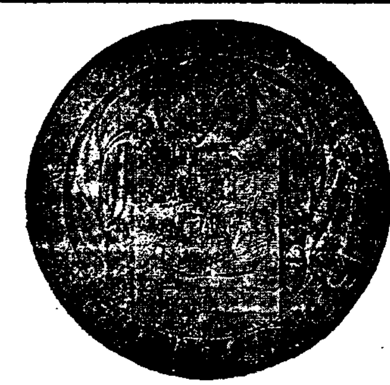
Vaak wordt men pas aangesloten drie maanden nadat de aanvraag is gedaan. Nu vraag ik u waarde lezer van Curaçao, hoe zou u zich voelen wanneer u driemaal 's daags of soms meer keren water moet dragen (en meestal niet van een naasten buur teneinde te baden en het meest noodzakelijke in huis te doen, terwijl u ergens in betrekking bent en dus hard werkt. Bezie dit van verschillende kanten.

U werkt overdag of bent wachtloper, U zult uw vrouw het zware water niet laten dragen dus doet het zelf. U bent moe van de dag en wil wat rusten maar moet water dragen, en wat is hiervan het resultaat? U zult proberen het met minder water te doen en hier is dan het resultaat weer van dat de hygiëne eronder gaat lijden.

Ja waarde lezers dit is het resultaat, en waarom? Is de waterleiding maatschappij niet berekend voor haar taak, of wil men op Curaçao de meters niet afstaan?

Het ligt niet in mijn [...] het gouvernement te [...] het doen moet, ofschoon [...] verleidelijk is, doch ik [...] dat aan deze onhoud[...] standen een einde kw[...]

G. B[...]

Sport Rubriek

„Officiële Mededelingen"

van

„De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag, 3 Februari 1946.

S.U.B.T. 1 — Independiente 1 2—0.
Jong Holland 1 — Vitesse 1 1—1.
(Beslist door penalties; gewonnen door Jong Holland)
Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 0—1.

**Nederlaag-tournooi:
Scherpenheuvel**

Jong Curaçao-Comb. — Asiento 1 2—1. fin[...] waardoor de door de C.V.B. beschikbaar gestelde beker in he[...] zit van „Jong Curaçao" is gekomen.

VERDERE MEDEDELINGEN:

Benoemd tot **ERE-LID** van de **C.V.B.** de heer **H. A. DENN[...]**

Op de Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van 31 Ja[...] 1946 werden voor het Bestuur de navolgende personen gek[...]

J. C. Viejou (Lid Scheidsrechtersvereniging) Voorzitter,	(Tel.: 1450/1577); Penstraat 44A.
M. C. Chatlein (S.U.B.T.)	Lid (Tel. 9/530) Rifwaterst[...]
W. Willems (S.U.B.T.)	Lid (Tel. 1070); Rodeweg.[...]
O. Willems (U.S.C.)	Lid (Tel. 1247/2280); Van [...]tens[...]
W. van Rosberg (Lid Scheidsrechtersvereniging)	Lid (Tel. 2241/2100; Bredestraat 121a (Otr.)
A. J. Maduro (S.U.B.T.)	Lid (Tel. 9/566) Pater Lod[...]senstra[...]
Ed. Rib (Independiente)	Lid (Tel. 9/343) Consciëntie[...]
A. E. Panneflek (Jong Curaçao)	Lid (Tel. 2442) v. Leeuwen[...]straat 6, Mundo [...]
C. L. W. Pauli (Vitesse)	Lid (Tel. 1321); Marchena[...]

De functies der bovenvermelde 8 personen zullen in de [...] volgende publicatie worden bekend gemaakt.

Overeenkomstig artikel 20, lid 17 van het Huishoudelijk R[...]ment wordt hieronderstaand vermeld:

Bestellingen voor rekening van de C.V.B. mogen alleen w[...] gedaan tegen afgifte aan Leveranciers van door het betr[...] Bestuurslid getekende bestelorders.

Betalingen van voor leveranties verschuldigde gelden he[...] uitsluitend tegen overgave van den in de vorige zinsnede ver[...] bestelorders plaats. Worden bestellingen op andere dan de [...] voren beschreven wijze gedaan en uitgevoerd, dan worden [...] niet door het Bondsbestuur erkend en zijn zij (is hij) die [...] stelling deden (deed) aansprakelijk voor de betaling.

Voor de Financiële Commissie werden de volgende pers[...] gekozen.

V. Naar	Lid R.C.C./Independiente
S. Hoogenbergen	Lid R.C.C.
L. Matheeuws	Lid Jong Holland
R. P. Profeet	Lid Jong Curaçao
W. de Jongh	Lid Independiente
als reserveleden:	
H. Rademaker	Lid Jong Holland
A. Quast	Lid Jong Holland

Voor de Commissie van Beroep:

H. C. J. Nieuwenhoff	Lid Asiento
E. del C. Brands	Lid Jong Holland
M. Nahar	Lid Transvaal
W. Schotborgh	Lid Atlanta
G. E. Rosario	Lid Independiente

De overige Commissies zullen in de eerstvolgende pu[...] worden bekend gemaakt.

Opheffing: Voorlopige schorsing van Julio Sillie (Atlant[...] gens besluit Jaarlijkse Algemene LedenVergadering ddo. 31[...]

Dringend verzoek aan alle verenigingen:

De verenigingen worden beleefd verzocht tot uiterlijk 10 F[...]ri 1946 **schriftelijk** aan den Heer O. Willems, Van Swiete[...] No. 5 mede te delen, met hoeveel elftallen aan de Competit[...] deelgenomen zal worden.

Aangenomen wordt, dat de **A-Klasse** zal bestaan:
S.U.B.T. 1, Jong Holland 1, Transvaal 1, Atlanta 1, Jo[...]raçao 1 en Vitesse 1

De **Reserve-A-Klasse:**
S.U.B.T. 2, Jong Holland 2, Transvaal 2 (?), Atlant[...] Jong Curaçao 2 en Vitesse 2 (?).

De **B-Klasse:**
Independiente 1, Be Quick 1, Scherpenheuvel 1, Vee[...] en Union S.C. 1

De **Reserve-B-Klasse:**
Nog geheel onbekend.

De **Juniores:** (eventueel te splitsen in 2 leeftijdsklassen)
Aangenomen wordt, dat Jong Holland, S.U.B.T. en J[...]raçao zullen deelnemen, terwijl de opgaven van de ander[...] merking komende verenigingen gaarne worden ingewacht.

De vereniging Veendam heeft reeds mondeling toegez[...]

De verenigingen Asiento, Willemstad, Groot Kwartier e[...] worden eveneens beleefd verzocht mede te delen, of oo[...] de Competitie 1946 wensen deel te nemen.

Aanvulling:

In de Reglementen van de vereniging „Ongevallenfond[...] Curaçaose Voetbalbond" in artikel 12 op de derde blad[...] worden toegevoegd het woordje **niet** en wel tussen FO[...] TOEREIKEND, waardoor de zin dus komt te luiden:

Wanneer en zolang de middelen van het Fonds niet [...] zijn enz., enz., als op bladzijde 3 vermeld.

De verenigingen worden verzocht met de opgaven v[...]ming aan de komende competitie, elftal-opgaven voor [...] Februari 1946 in te willen dienen.

HET B[...]